[illegible] కుతున్నవాడిన్లా గబుక్కున ఆగాను. ఒక క్షణం అస్పష్టంగా కనిపిస్తున్నది సంపూర్ణ. నేను ఏదో [illegible] [illegible] లో ఆమె సంపూర్ణ..."అవునా [illegible]" [illegible] గబగబా బస్ ఎక్కాను. కాని అప్పటికే నా ప్రయత్నం విఫలం చేస్తూ [illegible] మొహానికి అడ్డంగా నక్షత్రం పెట్టుకుంది. [illegible] ఎవరో గట్టిగా మొహంపై కొట్టినట్లు యింది నా పిడికిళ్ళు వోసారిగా [illegible] పోయాయి. ఎంత ఉత్సాహంతో బస్సు ఎక్కా నో అంతతొందరగా నీరుకారిపోయాను. [illegible] అల్పత్వానికి ఆనాలోచితచర్యకి బలై పోయినసంపూర్ణని ఏమొహం పెట్టుకుని పలక [illegible] గలనని బస్సు ఎక్కాను నామీద నాకే [illegible] [illegible]. అక్క [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. బస్సు నిండిపోయింది [illegible] ఆమె [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ఆమె సంపూర్ణ [illegible], సంపూర్ణ [illegible] [illegible] [illegible] కట్టుడు సంపూర్ణ [illegible] సౌంద్ర్యానికి [illegible] పెరిగింది. [illegible] [illegible] అంటే సంపూర్ణ [illegible] [illegible] [illegible]. ఆమెని [illegible] [illegible] సంవత్సరాలు దాటింది. కాని ఆమె [illegible] [illegible] బస్సు [illegible] తూ నే ఉన్నాయి. ఆమె హైద్రాబాద్‌కి వచ్చివు [illegible]. అసలు ఆమె సంపూర్ణ [illegible]? పిలవాలంటే భయం, నాలో నేను తర్జనభర్జన [illegible] బస్సు కదిలింది. అది [illegible] [illegible] వెళుతుంది. నేనుచార్మినార్ వెళ్ళాలి [illegible] బస్సు దిగి వెనక్కి చూశాను. [illegible] ఆమె నా వంకే చూస్తున్నది. "పూర్ణా" అని అరిచినంతపని చేశాను. కాని నా కళ్ళల్లో బస్సు దుమ్ము మాత్రం మిగిలింది.

నేనెంతకాలం [illegible] ఎదురుచూస్తున్న సంపూర్ణ [illegible] కనబడికనుమరుగైంది [illegible]. కాని నా ఆలోచనలు వెనుకనే పున్నాయి. [illegible]... ఆరోజు కేవలం [illegible] సంపూర్ణ జీవితాన్ని చిన్నా భిన్నం చేసినరోజు నా మస్తిష్కంలో మెరుస్తున్నది.

-అంజీబాబు

గదిలో దీపం వేసేప్పటి మసకంగా వెలుగుతున్నది మా ఆయన, పిన్ని, పిల్లలు సినిమాకి వెళ్ళారు ఇంట్లో నేనొక్కర్తెనే వున్నాను గదినిండా వెలుతురు. కాని నా కంటినిండా కసితోనిండిన చీకటి. మనసంతా అసూయవల్ల లాఉన్నాను, బోనులో సింహంలా తిరుగుతున్నాను పగబట్టిన పాములా బుస కొడుతున్నాను అప్పుడే వచ్చాడు దాసు. వాడు నా స్నేహితుడు. కాని, మంచివాడు కాదు. వాడు చదువుకోవటానికి రాలేదు. కాలేజీ లైఫ్ ఎంజాయ్ చేయటానికివచ్చాడు. వాడినోట్లో సదా సిగరెట్ వెలుగుతూ వుంటుంది, వాడి కళ్ళలో ఆడపిల్లలుంటారు. వాడి ఒంట్లో ప్రతి కణంలోనూ బ్రాందీ ఎక్కువ. వాడు వస్తూనే అన్నాడు.

"నేను విన్నది నిజమేనా సుందరం "

నేను గదిలో మౌనంగా పచార్లు చేస్తున్నాను, నా శరీరమంతా ప్రతీకార వాంఛతో భగభగ మండిపోతున్నది. సంపూర్ణని చంపెయ్యాలనన్నంత కోపంతో ఉడికిపోతున్నాను. కాని ఎలా? ఎలా? ఆమెని హింసించేది. చిత్రవధ పెట్టేదెలా? అదే నా ప్రశ్న.

"సారీ మిస్టర్ సుందరం. ఇలా జరుగుతుందని నాకెప్పుడో తెలుసు."

ఎలా తెలుసన్నట్లు వాడికళ్ళలోకి చూశాను.

"సంపూర్ణ విషయంలో నీవు తొందర పడ్డావు అయిదు సంవత్సరాలనుంచీ ఆమెతో స్నేహం చేశావుగానీ, ఆ పిల్ల మనస్సు తెలుసుకోలేకపోయావు"

నేను కిటికీలోంచి దూరంగా కొండమీద పోతున్న బస్సుల హెడ్‌లైట్స్ చూస్తున్నాను.

"నువ్వు దూరంగా కొండమీద చూసి వెళ్ళిపోయావు. మిణుగురుపురుగుల్ని చూసి మురిసిపోయావు. ఆమె మా ఇంటికి వైపు మరలిపోయావు."

"దాసు .... దాసు .... ఇంకేమీ చెప్పకు సోదరా....." అన్నాను విసుగ్గా. నాకు మంటనే కురిపిస్తున్నాయి అతని మాటలు.

"నో... నో... నిన్ను ఇలా ఒంటరిగా వదిలివెళ్ళను... నిన్ను ప్రేమించానంది. నీతో తిరిగింది. ఇప్పుడు కృష్ణప్రసాద్‌ని తగులుకుంది." వాడి భాషని భరించలేకపోతున్నా. నాకేదో ఆనందంగా వుంది.

"ఈ ప్రపంచంలో ఏ ఆడదాని చరిత్ర చూసినా ఇదేకథ. ఎక్కడ డబ్బు దాని సర్వస్వం. వుంటాయో అక్కడ పడగవిప్పిన పాములా చేరుతుంది పరతి సర్వనాశనం చేస్తుంది."

నేనుబలంగా కణతలు రుద్దుకోసాగాను.

"కృష్ణప్రసాద్ తెల్లగా, పొడుగ్గా, ముద్దుగా ఉంటాడు. అయిదు లక్షల ఆస్తికి ఏకైక వారసుడు పైగా లెక్చరర్‌గా పని చేస్తున్నాడు వాళ్ళింట్లోనే ఉంటున్నాడు. ఇకేంకావాలి... ఇద్దరూ హాయిగా లైఫ్ ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు.....నిన్ను ఓ దరిద్రపు వెధవ క్రింద, పనికిరానివాడిగా తోసివేసింది రేపు ఎవరైనా ఫారిన్ రిటర్న్డ్ తగిలితే కృష్ణప్రసాద్‌కి కూడా సిగతే పడుతుంది." దాసు ఉద్రేకంగా అన్నాడు. వాడిమొహంపై రంగులు మారుతున్నాయి సిగరెట్ వెలిగించాడు

"ఈ నాగుపాము నిలా వదిలేస్తే ప్రమాదం ఇది చాలామందిని కాటువేస్తుంది .. అందుకని... దీనికోరలు పీకివేయాలి ....." సిగరెట్‌ని కాలిక్రింద వేసి తొక్కాడు దాసు.

నా వెన్నుపూసమీద జరజరా ఏదో పాకినట్లయింది. నేనికముందుకి వెళ్ళలేక పోయాను. ఆగిపోయాను. కారు హారన్స్ వినబడుతున్నాయి. ఉలిక్కిపడి గతంలోనుంచి తేరుకున్నాను. నా ఎదురుగా ఆటో......దాని వెనకాల బస్సు... ..ఆ తరువాత డబుల్ డెక్కర్... ఇంకా...రోడ్డుమీద జనం ఏదో అంటున్నారు ఉత్సాహంలో నేనుటక్కుచచ్చిపోయి ఫుట్‌పాత్ ఎక్కాను అంతలో నా భుజంపట్టుకుని ఎవరో బలంగా లాగారు. ఈ హఠాత్పరిణామానికి నాగుండె ఆగినంతపనయింది.

"నేను గుర్తూ......దాసుని... " ఆ ఆగంతకుడు పరిచయం చేసుకున్నాడు. వాడిమొహం కాస్త పాలిపోయి వికృతంగావుంది. వాడి కళ్ళల్లో పూర్వపు వెలుగులేదు, బట్టలని అసహ్యమేస్తున్నది వాలకం. వాడి దుస్తులు వాడి దారిద్ర్యస్థితిని చెబుతున్నాయి.

"నువ్వా!" అన్నాను తేలిగ్గా ఊపిరి పీలుస్తూ.

"అవునురా... ...క్షేమమేనా ... ఏమిట్రా అప్పుడు అంత హడావిడిగా హఠాత్తుగా అదృశ్యమయ్యావు...... నిన్నుచూసి చాలా సంవత్సరాలయింది. దాదాపు అయిదేళ్ళు దాటాయి. అనుకుంటూ..........అవునుగానీ, పెళ్ళయిందా ? పిల్లలా....పదరాబాబూ మీ ఇంటికి-" వాడు తన వాగ్ధోరణిలో నన్ను ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తున్నాడు. ఇంటిసంగతి గుర్తుకురాగానే నాగుండెల్లో గాలం పడినట్లయింది. మా శ్రీమతి దీన్ని చూసిందంటే 'ఏవరూ' అంటుంది. వీడు వాగుడుకాయ. సంపూర్ణ ప్రస్తావన వస్తుంది మా ఇంట్లో తిష్ట వెయ్యటానికి మాఆవిడ పార్టీలో చేరతాడు. ఇప్పటికే ఏదో తెలియని అనుమానం సదా నన్నుపీడిస్తున్నది. మా ఆవిడ అనుమానానికి ప్రాణం పోస్తాడువీడు వీణ్ణి ఇంటికి తీసుకువెళ్తే ప్రమాదం. ఒకేసారి ఆరోజు సంపూర్ణమీద కోపంతో, ఆవేశంతో వీణ్ణి ఆహ్వానిస్తే ఆ ఫలితం ఇప్పటివరకు అనుభవిస్తూనే ఉన్నాను. ఆరోజు చాలా తొందరపడ్డాను కాని ఈరోజు చాలా జాగ్రత్తగా వ్యవహరించాలి.

"ముందు హోటల్‌కి పోదాంపద .." అంటూ దాసు దారితీస్తూంటే ఈ తద్దినం తప్పదని వాణ్ణి అనుసరించాను. దారిలో మా ఆవిడ వూళ్ళోలేదని చిన్న అబద్ధం చెప్పాను. "అయితేయికనేం హాయిగా మీ యింటిలో నేను యథేచ్ఛగా వుండవచ్చు" అంటూ హోటల్లో కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. నేను తప్పుచేసిన ముద్దాయిలా, దుర్మార్గుడిని ఎలా వదిలించుకోవాలని ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాను. "ఆరు స్వీట్స్‌కి" ఆర్డరిచ్చి "ఏమనుకోకు బ్రదర్ ...భోజనంచేసి నాలుగురోజులయింది" వాడి గొంతుకలో మార్పు వచ్చింది.

"సంపూర్ణకి చేసిన అన్యాయం సదా నన్ను పీడిస్తున్నది. నన్నుచూస్తే నీకు ఆశ్చర్యం వేస్తున్నదికదూ .. వీడేనా యిలా మాట్లాడేది అనుకుంటున్నావుకదూ.... ఈ జీవితం మనచేతిలో లేదుగురూ ...అంతాభ్రమ" అంటూ ఆవురావురుమంటూ టిఫిన్ తింటూ ఏదో చెబుతున్నాడు. నేను వద్దంటూనే ఆడపోడుస్తూ వింటూనే వున్నాను వీణ్ణి ఎలా వదిలించుకోవాలని ఆలోచిస్తూ.

"తెల్ల రాణిని పెళ్ళిచేసుకున్నాను .. దాగనేవుంది రాణికిడబ్బు .... అందం.... అన్నీ వున్నాయి. క్లబ్‌లకి వెళుతుంది. తాగుతుంది. వ్యభిచరిస్తుంది. నేను డోంట్‌కేర్ మాస్టర్నికాబట్టి సర్దుకుపోయాను. చేతిలో పుష్కలంగా డబ్బు వుండేదికాబట్టి, హాయిగా లైఫ్ ఎంజాయ్ చేసేవాడిని. కాని మామగారికి నేనలా వుండటంయిష్టంలేక డబ్బుతో పేకాట ఆడవద్దంది పరవాలేదు అనుకున్నాను. తాగుడు మానమంది. ఇబ్బందిపడ్డాను. గర్ల్ ఫ్రెండ్స్‌తో తిరగవద్దంది, అంతే ఆమె

ఆంక్షలపై తిరగబడ్డాను. "నాటకరచన చేస్తూ కుంటూ హాయిగా నా కళని అనుభవిస్తూ కృష్ణా, రామా, అనుకుంటూ పతివ్రతలా ఇంట్లో పడివుండమంది. నేను ఒప్పుకోలేదు. రెండుసార్లు వార్నింగ్ యిచ్చింది. ఆ తరువాత నాకు విడాకులిచ్చింది. అంతే నేను ఏకాకినై పోయాను. మా నాన్నగారుచేసిన అన్యాయానికి ఆయన ప్రభుత్వఅతిథిగా వెళ్ళిపోయారు. నన్ను ఖర్చుపెట్టడమేగాని సంపాదించడం తెలియని నేను పిచ్చివాడినయ్యాను, రోడ్డునపడ్డాను." అని వాడు గాఢంగా నిట్టూర్చి కాఫీ త్రాగడం ప్రారంభించాడు. వీడి ఉపన్యాస ధోరణిబట్టి నన్ను జీడిలా అతుక్కునేట్లు వున్నాడు. వీణ్ని ఇంటికి తీసుకువెళితే నా సంసారం ఇంతే సంగతులు

"అరేయ్ ఆ రోజు మనమిద్దరం చాలా తొందరపడ్డాము. సంపూర్ణని చాలా దారుణంగా చిత్రవధ చేశాము. ఆ తరువాత..." కాఫీ గ్లాసుని మళ్ళా నోటికి తగులుకున్నాడు. సర్వర్ తెచ్చిన ఆరు రూపాయల అరవై పైసల బిలు తీసుకున్నాను. "అరేయ్, కృష్ణప్రసాద్, సంపూర్ణని ప్రేమించలేదు. నేనే సంపూర్ణని దారుణంగా వంచించాను. ఒక్కసారి సంపూర్ణ కనబడితే కాళ్ళమీదపడి క్షమాపణ వేడుకుంటాను..." అంటూ జారు లేచాడు.

నా కళ్ళ ముందు ఏదో మెరిసినట్లయింది. బిలు చెల్లిస్తూ వాడి మాటల్ని, సింహావలోకనం చేసుకున్నాను.

నా దగ్గర చిల్లర తీసుకుని సిగరెట్ తీసుకుని వెలిగిస్తూ "సంపూర్ణని నేను చాలా దారుణంగా వంచించానురా ...నాలాంటి వాళ్ళకి పుట్టగతులుండవు. నేను ఎప్పుడో ఒకసారి ఆమెని కలుసుకోవాలి..." వాడి మాటలకి అడ్డువస్తూ "సంపూర్ణ సికింద్రాబాద్‌లో వుందిరా" అన్నాను.

నన్ను వూపేస్తూ "ఎక్కడ? ఎక్కడ" అన్నాడు ఆత్రంగా.

"మార్కెట్ స్ట్రీట్‌లో రెండోలైను అరవై నాలుగో యింటి నెంబరు..." అడ్రస్సు అందంగా అవలీలగా అతికిస్తున్నాను. అంతే ఎక్కుపెట్టి వదిలిన బాణంలా వాడు రోడ్డుమీదకి దూసుకుపోయాడు. నేను గాఢంగా నిట్టూర్చి "సంపూర్ణా నిన్ను మరొక్కసారి నా స్వార్థంకోసం బలిచేస్తున్నాను" అని అనుకుంటూ ముందుకు కదిలాను.

o o o

నేను కిటికీలోంచి బయటికి చూశాను. సుందరం కళ్ళు నలుపుకుంటూ "పూర్ణా.... పూర్ణా...." అని పిలిచినట్లయింది. "ప్చ్.... పూర్ణా— పూర్ణా—" అని మనసులో రోదించాను. టైమ్ భారంగా పోతున్నది. శీతాకాలపు పొద్దుకాబట్టి అయిదున్నరకే చీకటి కమ్ముకువస్తున్నది. ఆ అసురసంధ్యలో ఆనాటి సంఘటన గుర్తుకువస్తున్నది. ఆరోజు— సుందరం నన్ను ఈర్ష్యతో, నిర్దయగా అవమానించినరోజు, అనుమానించినరోజు— నా కళ్ళ ముందు మెదలుతున్నది.

ఆరోజు సాయంకాలం సుందరం ఇంటికి బయలుదేరాను. నేను సుందరాన్ని చూసి చాలా రోజులయింది. రెండు మూడు నెలలుగా అతను నన్ను తప్పించుకుని తిరుగుతున్నాడు. కాలేజీకివెళితే నేను వచ్చే సమయానికి కనబడేవాడు కాదు. రోడ్డుమీద నాలుగైదుసార్లు— నాలుగైదేం— చాలాసార్లు చాలా చోట్ల కనబడ్డాడు. కాని అతణ్ణి సమీపించేలోగా మాయమయ్యేవాడు. అతడు నన్నేదో అనుమానిస్తున్నాడు. అయిదు సంవత్సరాలు నాతో స్నేహంచేసి నిన్నే ప్రేమించాను— పెళ్లి చేసుకుంటానని— ఎన్నో బాసలుచేసి ఇప్పుడు ఎందుకో దూరంగా తిరుగుతున్నాడు. కొంపతీసి కృష్ణతో నా పరిచయాన్ని అపార్థం చేసుకోలేదుకదా? అని ఆలోచిస్తూ సుందరం ఇంటికి వెళ్ళాను, ఇంట్లో లేడనిచెప్పి మూతి మూడువంకర్లు తిప్పింది అతని చెల్లి. నా కడుపు అదిరింది. ఆమెతో ఏమి మాట్లాడలేక, ఏమీతోచక కోదండరామస్వామి గుడివైపు బయలుదేరాను. అదివరకు తెలుసు మేమిద్దరం ప్రేమించుకున్నామని. ఇదివరకు నాతో బాగానే మాట్లాడేది. కోపిష్టి అని పరాచికాలు ఆడేది. కాని నేడెందుకో కోపంగా వుంది. కారణం ఊహించలేకపోతున్నాను. నా ఆలోచనలకి అడ్డువస్తూ సుందరం కనబడ్డాడు, అతను గుడ్లోంచి వస్తున్నాడు. నన్ను చూడగానే అతని మొహంపై రంగులు మారాయి. నేను నిశ్శబ్దంగా అతణ్ణి సమీపించి "సుందరం..." అని ప్రేమగా పిల్చాను. రాక్షసినిచూసి భయపడినట్లు చూడసాగాడు.

"సుందరం— సుందరం—" నాకు మాటలు పెగలటంలేదు. కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరుగుతున్నాయి. అతను కళ్యాణమండపం మెట్లమీద కూర్చున్నాడు. నేను మౌనంగా అతణ్ణి సమీపించి "నిన్నుచూసి చాలారోజులయింది—" అన్నాను హీనస్వరంతో.

"అవును..." అన్నాడతను నిర్లిప్తంగా ఎటో చూస్తూ.

"మొన్న కొండమీద నన్నుచూసి చూడనట్లు వెళ్ళావు..."

"నిన్నేకాదు, కృష్ణప్రసాద్‌గార్నికూడా చూశాను..." అతని మాటలు నాకు కొరడా దెబ్బలా తగిలాయి.

"సుందరం నువ్వేం అంటున్నావు..." పొడి పొడిగా నా మాటలు వెలువడినాయి.

"నేనేం అనడంలేదు..." అతని కంఠం కంచులా మోగింది.

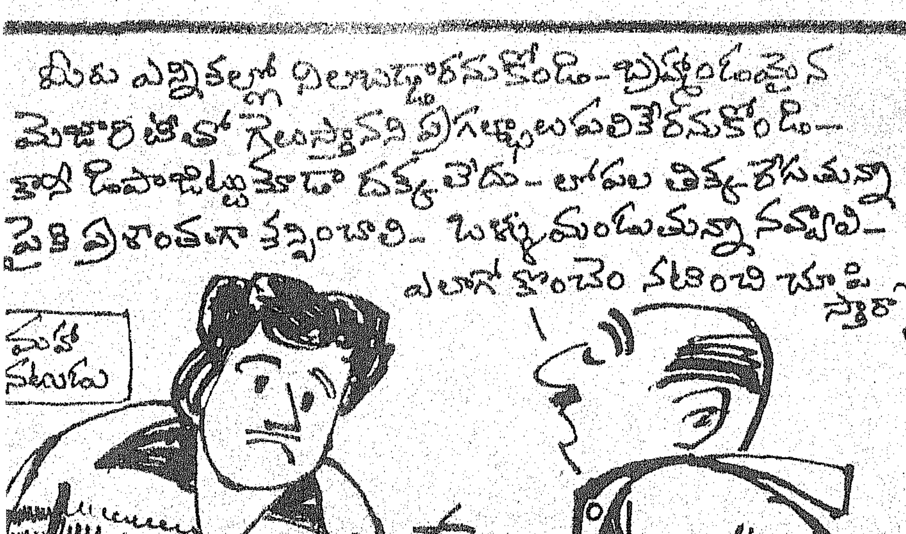

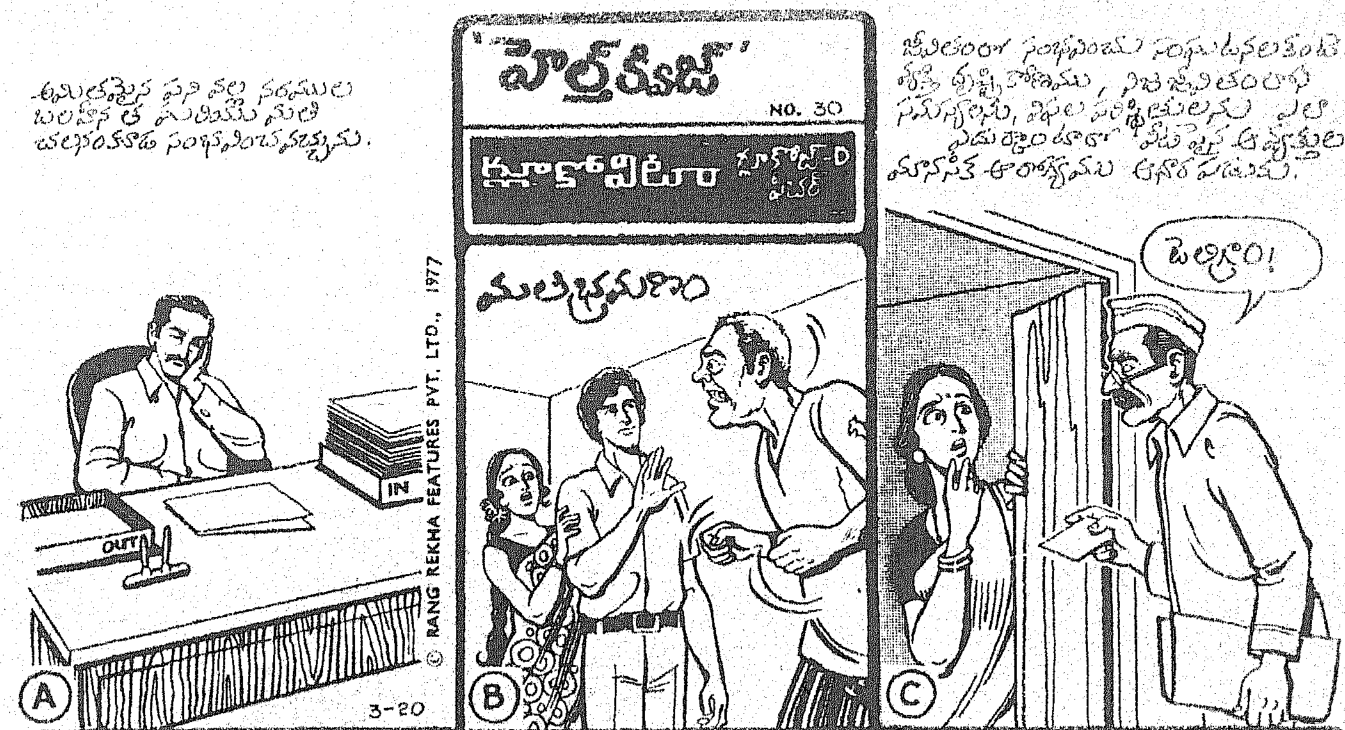

డా: వి.ఆర్. ప్రభు

మాకు చేరిన మొదటి సరియైన జవాబులు గల 10 ఎంట్రీలకు 100 గ్రాముల 'గ్లూకోవిటా గ్లూకోజ్' ప్యాకెట్లు పారితోషికముగా పంపబడును.

హెల్త్ క్విజ్ నం. 29 లో అన్ని విషయములూ సరియైనవే.

మతిభ్రమించిన వ్యక్తి ఉన్న కుటుంబములో పుట్టినవాడు ఒకడు వ్యాధిగ్రస్తం సంక్రమించవలసిన అవసరము లేదు. కాబోవు భర్త లేక భార్య మానసికంగా ఆరోగ్యంగా ఉన్న వంశంలో జన్మించినట్లైతే వ్యక్తి ప్రభావము చెందే అవకాశము తక్కువ.

ఇందులో పేర్కొనబడిన మూడు విషయాలలో ఒకటి తప్పు కావచ్చు. తప్పయినచో సరియైన జవాబు వ్రాసి ఈ కూపన్‌ని పూర్తి చేసి, ఈరోజే క్రింది అడ్రసుకు పంపండి.

అన్నీ కరెక్ట్/స్టేట్‌మెంట్ A / B / C * తప్పు.
సరియైన జవాబు జతపరచబడినది.
* తప్పయినది కొట్టివేయండి.

Health Quiz/హెల్త్ క్విజ్ నం.30,
Post Box No. 7004
Bombay-400 028.

పూర్తి పేరు ____________________

చిరునామా ____________________

హెల్త్ క్విజ్ నంబరు 30 లో ప్రశ్నలకు జవాబులు హెల్త్ క్విజ్ నంబరు 32 తోపాటు ప్రచురించబడును

"నన్నెందుకిలా హింసిస్తావు?" నేను నిస్సహాయంగా అన్నాను. ఏడుపొస్తున్నది.

"అదే ప్రశ్న నిన్ను అడగదలచుకోలేదు. నేను పేదవాణ్ణి. ఇక్కడ ఏదో మా బాబాయి దగ్గరున్న వాళ్ళింట్లో ఉండి చదువుతున్నాను. ఈ సంవత్సరంతో నా చదువు అయిపోతుంది. ఎక్కడో గుమాస్తాగా చేరిపోతాను" అతని మాటలకు అడ్డువస్తూ అన్నాను "నువ్వేం మాట్లాడుతున్నావో నాకు అర్థంకావడంలేదు"

"అర్థంలేని వాళ్ళ ప్రశ్నలు అందరికీ అర్థంకావు".

"ఏమిటి నువ్వనేది".

"నేను అనడంలేదు, ఉన్నవిషయం చెబుతున్నాను. కృష్ణప్రసాద్ నీకు అన్నివిధాలా నచ్చిపోయినవాడు" అతని కళ్ళల్లో వ్యంగం.

హెల్త్ క్విజ్ నం. 24 ఫలితాలు

క్విజ్‌లో పాల్గొన్నవారు 27 మంది

కరెక్టు ఎంట్రీలు పంపినవారు 6 గురు

1. కుమారి కె. సవిత, 1/147 ఎ, పూనమల్లి హైరోడ్డు, నెరకుండ్రం, మద్రాసు.
2. శ్రీ జి. వెంకటరామరెడ్డి, ఇంటి నం. 9, 'హెచ్' టైప్ 'సి' కాలనీ రామగుండం.
3. శ్రీ టి. ఆర్. శ్రీనివాసన్, టూల్ రూమ్ ఇన్‌స్పెక్టర్, బి.హెచ్.ఇ.ఎల్., తిరుచ్చి-14.
4. శ్రీ ఎమ్. ప్రకాశరావు, అనంత వీధి, తిరుపతి.
5. శ్రీ పి. త్రిమూర్తి, పాలసనపల్లి, వయా-గొల్లపల్లి కృష్ణా జిల్లా.
6. శ్రీ వి. జె. రామమూర్తి, స్కిన్ అండ్ వి. డి. డిపార్టుమెంటు, గవర్నమెంటు హాస్పిటల్, ఏలూరు.

నా ఒంట్లో రక్తప్రసరణ క్షణం ఆగిపోయింది, నా అనుమానము నిజమయింది. వచ్చేఏడుపుని ఆపుకుంటూ "ఇదేనా నన్ను అర్థంచేసుకుంది" అన్నాను

"నేనిప్పటికే చాలా మోసపోయాను నన్నింకా మోసంచేయలేవు–"

"అయితే నువ్వు నన్ను అనుమానిస్తున్నావా ?" నాలో ఉక్రోషం పెరిగింది.

"ఇప్పటికి ఎంతమంది అనుమానించారు–" అతని కంఠంలో హేళన.

"మాటమీద మాట పెంచకు. నిజానిజాలు విచారించకుండా అభాండాలు వేయడం నీకు అంతగా మంచిదికాదు–" అన్నాను అశ్మాభిమానంతో.

"అయితే సూటిగా అడుగుతున్నాను నిజం చెప్పు. కృష్ణప్రసాద్ మీ బంధువా ?"

"కాదు–"

"అతనితో నీకు పూర్వపరిచయముందా?"

"లేదు–"

"మరి గత అయిదారు నెలలుగా మీరిద్దరూ కలిసి తిరుగుతున్నారు. కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు, నవ్వుకుంటున్నారు"

నేను నిర్లిప్త మందహాసంతో అతను చెప్పేది వింటున్నాను.

"మొన్న సినిమాహాల్లో సిరివెరిలో అతనొచ్చిచెబితే నువ్వు విరగబడి నవ్వావు అతను నీవాడ అని ఎవరో అన్నారు–"

స్త్రీకి ఓర్పు అవసరమని ఎందుకు అన్నారో నాకు అర్థమవుతున్నది

"నిన్న మీరిద్దరూ హోటల్లోంచి వస్తుంటే గురుశిష్యుల్లా, ప్రేమికుల్లా అంటూ ప్రశ్నించాడు ఇంకోడు" తన ఆనందాన్ని ఎవరో దోచుకున్నట్టు మాట్లాడుతున్నాడు సుందరం. అతని ఆరోపణలు పూర్తిగా వినేశక్తి నాకు ప్రసాదించమని దేవుణ్ని ప్రార్థిస్తున్నాను.

"ఈరోజు ఉదయం మీనాన్న ఊరికెళ్ళాక మీరిద్దరూ ఒకేగదిలో–"

"ఉన్నామని ఓ వాజమ్మ చెప్పాడు అవునా ?" అన్నాను తీవ్రంగా అతని కళ్ళలోకి చూస్తూ. నా కళ్ళల్లోంచి వేడికన్నీళ్ళు వెలువడినాయి.

"నాకిప్పుడెంతో ఆనందంగా వుంది సుందరం. నీ సంకుచితమైన మనస్తత్వం తెలుసుకునే అవకాశం కలిగినందుకు చాలా ఆనందంగా ఉంది–"

అతను దివాలాకోరు మొహంతో నించున్నాడు.

"ఇంకా నుంచున్నావే. వెళ్ళు నా వ్యక్తిత్వంమీద నమ్మకంలేని మనుషులతో నాకు పనిలేదు అసలు నీపైన నీకునమ్మకముందా"

"డోంట్ టాక్ రాట్.." అన్నాడు సుందరం వెళుతూ.

"తాటాకు చప్పుళ్ళకు కుందేళ్ళు బెదరవు నిన్ను నేను ప్రాధేయపడవలసిన అవసరం లేదు–" అన్నాను ఉక్రోషంగా.

అతను ఏన్నెదో బెదిరిస్తున్నాడు. నేను వినలేకపోతున్నాను.

"ఉతరో.... ఉతరో ....దిగండి ....దిగండి ...." బస్సు కండక్టర్ కేకవేయడంతో పాత స్మృతుల నుంచి తేరుకుని బస్సుదిగాను. సుందరం నన్నెందుకీరోజు కలియాలను కున్నాడో పాలుపోవడం లేదు.

ఆరోడ్డుని క్రాసుచేయడం రోజూ నాకు ఇబ్బందే ఎడతెరిపిలేని ట్రాఫిక్. రోడ్డుకి

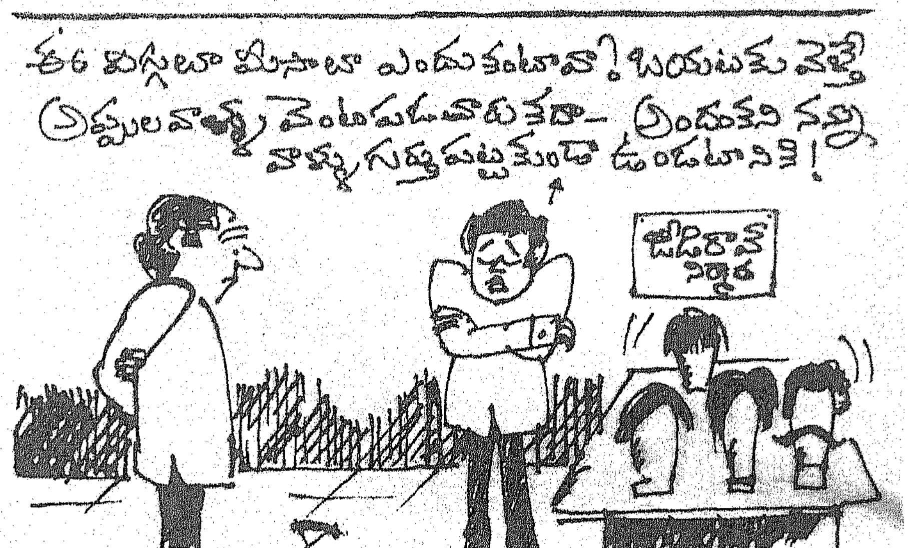

అవతలవైపునుంచి చేయి ఊపి నన్నెవరో పిలిచినట్లయింది. నేనావ్యక్తిని పోల్చుకొనే లోగా అతగాడు రోడ్డు క్రాస్ చేయడానికి ప్రయత్నించడం లారీక్రింద పడటం రెప్పపాటు కాలంలో జరిగింది. నేను గబగబా ప్రమాదం జరిగినచోటుకి వెళ్ళాను. అతడ్ని పోల్చుకున్నాను, అతను దాస్.

○ ○ ○

"మీ పేరు"

"కృష్ణప్రసాద్" అన్నాను.

"రూం నెంబరు 32" అంటూ రిజిష్టర్ నాముందుకు తోశాడు హోటల్ మానేజరు.

నేను సంతకంచేసి మా అవిడ వెంటరాగా రూంలోకి వెళ్ళాను. అసలే ప్రయాణం బడలిక, అందులో సుందరం కనబడేసరికి మనసు పరిపరివిధాల పోతున్నది. అతగాడు అప్పుడు నన్ను చూసినట్టు నేనెక్కిన ఆ బోగీ దగ్గరగా వచ్చాడు. ఆపోసిగి అతడ్ని పలకరిద్దామనుకున్నాను కాని ....కాని .... నా ప్రక్కనే కూర్చున్న మా ఆవిడకి భయపడి ఆపని చేయలేకపోయాను. సుందరం....సుందరం....ఎంతటి పిరికివాడు. ఉన్నతాశయాలు సత్యాసత్యాలు తెలుసుకోకుండా పిరికివాడై సంపూర్ణ జీవితంలో నిప్పులుపోశాడు....నాకు ఆరోజులు గుర్తుకు వస్తున్నాయి.

ఆరోజు మామూలుగా నేను కాలేజీకి వెళుతున్నాను. వెకిలి నవ్వులు. గేలింతలు నా వెనుక దగ్గరగా వినపడుతున్నాయి ఎవరి గురించో అనుకున్నాను నా చొక్కా కాలరుకి కాగితము ఏదో గుచ్చుకుంది. దాన్ని చేతిలోకి తీసుకున్నాను, దానిమీద "కృష్ణలీలలు .. సంపూర్ణ కృష్ణలీలలు .. సినిమా హాల్స్ వెనుక, రామాలయం ముందూ–" అనిరాసివుండటం గమనించి ఉలిక్కిపడ్డాను, సిగ్గుతో చచ్చిపోయాను. ముందుకి వెళ్ళలేకపోయాను "సంపూర్ణ కృష్ణలీలలు నేడే చూడండి" గురుశిష్యుల ప్రేమాయణం ఇంకా ఏదో రాసివున్న పెద్ద అట్టని నాకు కనపడేలా పట్టుకుని పోతున్నాడు దాసు. నాకు తల కొట్టేసినట్టయింది, కాలేజీలోకి వెళ్ళలేకపోయాను. వెనక్కి తిరిగి విరగబడినవ్వుతూ కేరింతలు కొడుతున్న కుర్రాళ్ళ మధ్యనుండి బయటపడేసరికి నా ప్రాణాలు పోయినాయి.

రిక్షా ఎక్కి ఇంటికి వచ్చాను. ఇంటి గోడమీద తాటికాయంత అక్షరాలు. "ఇదే సంపూర్ణ శ్రీకృష్ణుల ప్రేమాలయం" మెయిన్‌గేటు తెరుచుకుని సందులోంచి నా రూంలోకి పోతూంటే చెట్టునీడలో వెక్కి-వెక్కి ఏడుస్తున్న సంపూర్ణ కనబడింది. ఆమెని ఓదార్చే ధైర్యం లేక గబగబ లోపలికి వెళ్ళిపోయి తలుపు వేసి ఆలోచించసాగాను. "నేనిప్పుడేం చేయాలి? ఎందుకిలా జరిగింది!" అని ఆలోచిస్తూ పడుకున్నాను

సంపూర్ణతో నా పరిచయం స్వల్పం. మా నాన్నకి సంపూర్ణ నాన్న స్నేహితుడు. మా నాన్నగారి మాట కాదనలేక తిరుపతి వచ్చిన మొదటి రోజునే సంపూర్ణ వాళ్ళ నాన్నగార్ని కలిశాను. అంతే ఆయన నాకోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్లు లాడ్జిలోని నా పెట్టె బెడ్డింగు వగైరా తెప్పించి వాళ్ళింట్లోనే ఓ రూం ఇచ్చాడు. భోజనానికి బయటికి వెళ్ళటానికి వీలులేదన్నారు. అంతగా బలవంతంగా ఉంచే "పేయింగ్ గెస్టు"గా ఉండమన్నారు. నా, ఆప్యాయతకి ఏమీ మాట్లాడలేక పోయాను.

సంపూర్ణా, సుందరం ఒకరి స్నేహితులని, ప్రేమించుకుంటున్నారని తెలుసు నాకు. మొదట్లో సుందరం తరుచు వస్తూనే వుండేవాడు. మేం ముగ్గురం కారెమ్స్ ఆడేవాళ్ళం. కబుర్లు చెప్పుకునేవాళ్ళం. పేకాటలాడేవాళ్ళం. అప్పుడప్పుడు నేను లెక్చరర్‌ననీ, తాను విద్యార్థినని నాకు దూరంగా వుండేవాడు ఏదో తక్కువతనం ఫీల్ అయ్యేవాడు కాని సంపూర్ణ చాలా అమాయకంగా ప్రవర్తించేది. నాకు అకస్మాత్తుగా టైఫాయిడ్ ఫీవర్ వచ్చింది. సుందరం రావటం తగ్గించాడు. కాని సంపూర్ణ నాకు దగ్గరయింది. వేళకి మందులిచ్చేది. మందులేసుకోవడం అశ్రద్ధచేస్తే మందలించేది లాలించేది నామీద సంపూర్ణ అధికారం చెలాయించేది. సంపూర్ణకి తల్లి లేనికారణంగా ఆ యింట్లో ఆమెని ఎవరూ ఏమీ అనేవారు కారు. ఆ ఇంట్లో మాత్రం ఎవరున్నారు. పని మనిషి, వంటమనిషి, సంపూర్ణ తండ్రి. ఆయనెప్పుడూ బిజినెస్ పనులమీద క్యాంపులకి వెళ్ళేవాడు ఆమెని నేను మనసారా సోదరిలా భావించలేకపోయాను. ఎప్పుడూ సుందరం గురించే కబుర్లు చెప్పే ఆమెని ప్రేమించలేక పోయాను. స్నేహితురాలిగా ఆదరించాను, ఆరాధించాను. ఒంటరితనం మా యిద్దర్నీ బాగా దగ్గరికి చేర్చింది. సినిమాలు చూసే వాళ్ళం. గుళ్ళకి వెళ్ళేవాళ్ళం. కాని హద్దులు మీరి ఎప్పుడూ ప్రవర్తించలేదు. సుందరం రావటం మానేశాకా, అతడు మమ్మల్ని చూసి కావాలని తప్పుకోవడం గమనించాకా, అతణ్ని కలవాలని, నామీద అతగాడికి ఏదైనా అపోహ వుంటే తొలగించాలనుకున్నాను. కాని అనుకోకుండా ఈ ఘటన జరిగింది ఇప్పుడేం చేయాలి? ఏంచేయాలి? ఆలోచిస్తూనే నిద్ర పోయాను.

మెలకువ వచ్చి లేచి చూస్తే గడియారం ఎనిమిది గంటలు చూపిస్తున్నది. నా గది తలుపులు ఎవరో బాదుతున్నారు. [illegible]వేసి తలుపు తీశాను. "అమ్మాయిగారు భోజనం చేయలేదు. ఉదయం నుంచి పచ్చి మంచి నీళ్ళుకూడా ముట్టలేదు నాకేదో భయంగా వుంది. అయ్యగారికి టెలిగ్రాం యివ్వండి. అంది పనిది. నేను మౌనంగా గది బయటికి వచ్చి, ఇంట్లోకి వెళ్ళి సంపూర్ణని సముదాయించే శక్తిలేక, ఈ స్థితిలో సుందరాన్ని తీసుకురావటం మంచిదని ఆలోచించి అతని యింటికి బయలుదేరాను. సుందరంబాబయ్యా, పిన్నీ నన్ను చూసీ చూడగానే యుగళ గీతం పాడారు. "ఇంకెక్కడి సుందరంబాబూ మాకుకూడా చెప్పకుండా "నా మనస్సేమీ బాగుండలేదు. ఇంటికి వెళుతున్నాను ఇక రాను" అని చీటి రాసి వెళ్ళిపోయాడు. వాడి ఇంటి అడ్రస్ కావాలా బాబూ–అక్కడకూడా వాడిని సుఖంగా బ్రతకనీయరా, బాబూ వాడి మానాన్న వాడ్ని వుండనీయండి. మీ ప్రేమకో నమస్కారం, మీకో నమస్కారం."

సుందరం ప్రవర్తన నన్ను బాగా కలవర పెట్టింది. అతను ఈ ఊరినుంచి వెళ్ళాడని తెలిస్తే సంపూర్ణ ఏమనుకుంటుంది. ఇక ఆమెని ఎవరు ఓదారుస్తారు. ఆమె తండ్రికి టెలిగ్రాం ఇచ్చాను. దానిలో బస్ కనబడితే ఎక్కాను, అది మద్రాసుపోతుంది "కాలమే నీ సమస్యల్ని పరిష్కరిస్తుంది సంపూర్ణా, నన్ను క్షమించు." అని మనసులో రోదించాను. తరువాత ఉద్యోగానికి రాజీనామా యిచ్చాను. నాకోసం సంపూర్ణ నాన్న వస్తారనుకున్నాను కాని రాలేదు. ఏమో నన్ను పెండ్లి చేసుకోదేమో అనుకుంటూ ఆమెని మర్చిపోయాను. నాకు ఆతరువాత వైజాగ్‌లో ఉద్యోగం వచ్చింది. పెళ్ళి చేసుకున్నాను. "ఏమిటండీ ఇందాకటి నుంచి చూస్తున్నాను, ఏమిటో పరధ్యాన్నంగా వున్నారు ఆలోచిస్తున్నారు." అని మా ఆవిడ నన్ను కుదిపేసరికి బాహ్యలోకంలోకి వచ్చాను ఉలికి పడుతూ,

"మళ్ళీ సంపూర్ణ గురుకు వచ్చిందా?" ఎప్పటిలా అంటున్నది మా శ్రీమతి

0 0 0

"ఆ... ఇక్కడే ఆసుపత్రిలో వున్నాను కటుంతలా... ఇక్కడికి వచ్చాకా అందా చెప్తాను... వెంటనే మా వారిని తీసుకొనిరా..." అని ఫోన్ పెట్టేశాను. చాలా హీనంగా మళ్ళీ ఆసుపత్రి వరండాలోకి వచ్చాను. నేను పుట్టి బుద్దెరిగిన తరువాత రెండుసార్లు అతితీవ్రమైన [illegible] మనస్సంక్షోభాన్ని అనుభవించాను. మొదటిసారి మానాన్న పోయినప్పుడు. తల్లి లోటులేకుండా తెలిసుండా అతిగారాబంగా పెంచి పెద్దచేసిన

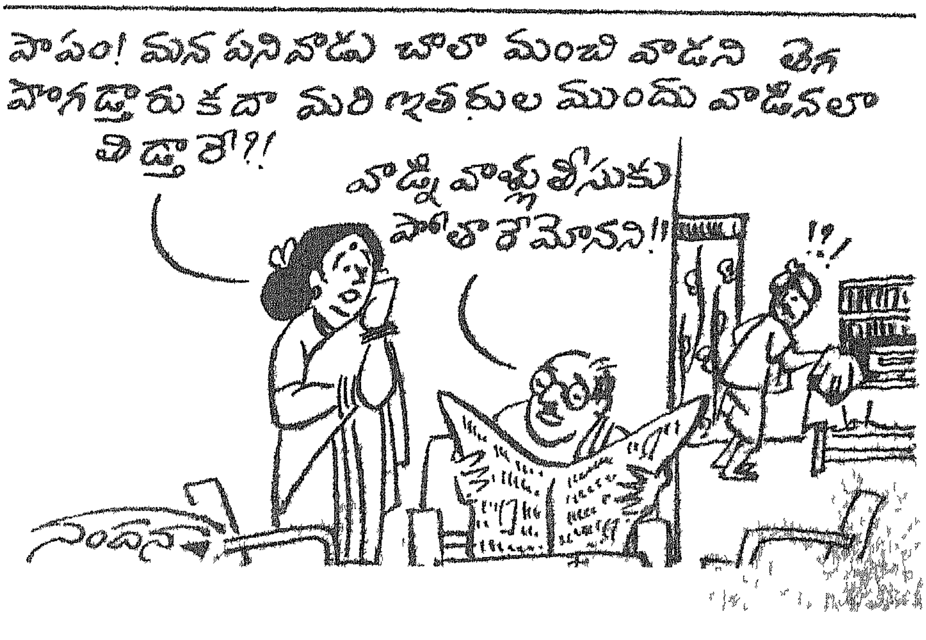

మానాన్న పోయినప్పుడు జీవితంలో మొదటి సారిగా ఒంటరితనాన్ని అనుభవించాను ఒంటరిదాన్నైపోయిన సుందరం. కృష్ణ ... నన్ను చూచి బాధ ... కూడా ఇంత ... లేదు. ...

అకౌంటెన్సీ ... చూడగానే ... అన్ని విషయాలు తెలిసినాయి ... "... లేదు ..." ... విచారించవద్దు ... గోదావరి ... ఓ పెద్దమనిషి ... ప్రేమించానంటూ ... వెళ్ళిపోయాడు ... వెళ్ళిపోతేపోనీ ... ... ఉజ్వలమైన ... "... అంతే. ఆ తరువాత మానాన్న మాటాడలేదు, నా ... ఆగలేదు ... ప్రయత్నం ఎవ్వరూ చేయలేదు. మాదగ్గర బంధువులు మా ఆస్తి ... మా నాన్న అంత్యక్రియలు, ఆ తరువాత ... ఘనంగా చేశారు, అప్పుడే ... 'చెడిపోయిన మనిషి' ... గమనించాను. ... జీవితంలో ప్రవేశం ... మానాన్న పోయిన ... నాదగ్గరే ... కృష్ణని, సుందరాన్ని వాళ్ళ ... లిచ్చిపోయాడు

దాసుని నేను చాలా సంవత్సరాల నుంచి ... సినిమాహాల్లో ... పట్టుకొని ... అతను కృష్ణ ... చేశాడు ... మానాన్న పోయిన ...

ఒంటరితనం
ఫోటో : ... (...)

డైన కృష్ణని నాకు దూరంచేశాడు. ఇప్పటి కూడా దాసు అంటే నాకు భయంగా వుంటే, వాడు దుర్మార్గుడు వాడ్నికాదని నెక్కడికీ పోలేనిస్థితిలో వున్నాను శారీర కంగా, మానసికంగా. మా బంధువులు నా ఆస్తి నంతా కొల్లగొడుతున్నారు. నన్ను పంచి ... అని ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో నాకో అండ కావలసివచ్చింది నా జీవితం నాశనమై పోతుందని నాకు తెలుసు చెడ్డలోమంచిగా నేను దాసుని పెండ్లి చేసుకున్నాను అతను మొదట్లో 'అహో ఓహో' అన్నాడు, కాని తప్పలేదు కొండమీద మా పెండ్లి జరిగింది, ఓ రెండునెలల పాటు అత నెంతకాలంనుంచో ఆశిస్తున్న పెండ్లి చేసుకుంటేగాని అందదని ఉవ్విళ్ళూరిన నా శరీరాన్ని మా నాన్న సంపాదనని. వాడుకొని నే ... తిరుపతి నుంచి ... నేనెప్పుడూ ఆలోచించలేదు, ఆత్మహత్య చేసుకుం ... కానీ నాశరీరంలో పెరుగు తున్న బిడ్డని చంపడం ఇష్టం లేక, ఉద్యోగం సంపాదించి, అనేకఊళ్ళు తిరిగి ఎవరికీ హైదరాబాద్ చేరాను

"ఏమయింది ... ఏమ యింది" అని శకుంతల పలకరించేసరికి నేను ఆలోచనలోంచి తేరుకున్నాను నేను బాబుని దగ్గరికి తీసుకుని వాడితల నిమురుతూ ఏదో చెప్పబోయాను

"డాక్టరుగారు మిమ్మల్ని పిలుస్తున్నారు" అని నర్సు చెప్పగానే నేను ... రూం దగ్గరికి వెళ్ళాను అంతలోనే ... ఆగిపోయాయి గోశగడియారం 12గంటలు కొట్టింది నా గుండె భయంతో ... ...

... సుందరం దూరంగా శకుంతలని చూడగానే "అదిగో ఆ ఎర్రరంగు చీరెకట్టుకుని మన దగ్గరికి రావడంలేదూ ... శకుంతల". ... అన్నాడు అంతలోనే వాళ్ళదగ్గరకు వచ్చిన శకుంతల "ఏమిటవ్వయ్యా ఓసారి కూడా మాఇంటికి రాలేదు ... కనపడావు. పదినని మాదలేను ... రమ్మంటే వస్తానన్నావు. రాలేదు... ... మీకు తెలీదేమో వీరే మా శ్రీవారు రామ పాదంగారు. మా అన్నయ్యండీ." అంటూ ... పరిచయం చేసింది. ... "హలో ..." అని కేకేశాడు రామపాదం కృష్ణ ... నమస్కరించాడు, "మా బాబాయి కొడుకు కృష్ణప్రసాద్ ... లెక్చరర్. ప్రస్తుతం ఏదో కాన్ఫరెన్సులో పాల్గొనడానికి వచ్చారు, ... రంగారు. ఎ. జి ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నారు" అంటూ పరిచయం చేశాడు రామపాదం.

సుందరం. కృష్ణా ఏదో తెలీని ... దంతో బాధతో ఒకరినొకరు చూసుకున్నారు ఆతరువాత "అహో"లు.."ఓహో"లు అయిన తరువాత బంధుత్వాలు ... కబుర్లు చెప్పుకుంటూ నడుస్తున్నారు అంతలో శకుంతల "సైలెన్స్" అని అరిచింది.

"మైడియర్ బంధువుల్లారా మీకో వింత చూపించబోతున్నాను, ఇదిగో నా వేలుకి ఎదురుగా లాన్‌మీద కూర్చున్న ఆవిడ్ని చూడండి" ...

వెడల్పాటి నీలిరంగు బోర్డర్ ... రంగు ... పసుపురంగు బోర్డర్ నీలి రంగు జాకెట్‌తో నిండుగా పెద్ద ముత్తైదువులా ఆమె అలవోకగా కూర్చున్నది. ఆ రెండు రంగుల కలయికతో ... లాన్ మధ్యలో మంగళకరంగా, అందమైన చిన్న మొక్కల గుబురులా, ఆమె కనబడుతున్నది ... ముంగురుల నల్ల మేఘాలం ...

స్తున్న సూర్యుడిలా ఆమె బొట్టు మెరుస్తున్నది. ఆమె మొహానికి రాసుకున్న పసుపు పసిమిరంగుకు మెరుగు పెట్టినట్లు ఆమె చెంపలు వినూత్న కాంతి తీసుకున్నాయి. సంపెంగ పువ్వుపై వాలిన రంగు పురుగులా ఆమె ముక్కుపుడకలోని ఆకుపచ్చరాయి మెరుస్తున్నది. శంఖంలాంటి ఆమె మెడ సన్నమా లేక నడుమా అని తెలుసుకోవడానికి అలవోకగా వొంగిన ఆమె మెడలోని మంగళసూత్రం, నల్లపూసల దండా ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

ఆమె అందాన్ని చూస్తూ అందర్నీ ఉద్దేశించి శకుంతల నిగ్గరగా అంది. "ఈమె మా పక్కింటిలో ఉంటున్నది. ఈవిడ మొగుడు ఇంటిలోంచి పారిపోయాడట. అందుకని ఆవిడ, అబ్బాయీ అంతే ఇప్పటిక్కడే ఆవిడకి ఎదురుగా, అమాయకంగా ఆడుకుంటున్న అబ్బాయి కలిసి వుంటున్నారు. ఏదో ఆఫీసులో యు. డి. సీగా పనిచేస్తున్నది. నాలుగురోజుల క్రితం రాత్రిపూట నన్ను, బాబుని తీసుకుని ఆసుపత్రికి రమ్మని ఫోన్ చేసింది. నేను వెళ్ళాను. పారిపోయిన మొగుడికి కారుప్రమాదం జరిగితే ఆసుపత్రిలో చేర్పించిందట. కాని ఆయనగారు అప్పుడే చనిపోయాడు. ఈవిడ ఆరాత్రి కాపినికవ్వెళ్ళు పేమచేసి ఆమర్నాడు టింగురంగాలా తయారై ఆఫీసుకి వెళ్ళింది. చూడండి ఎలావుందో [illegible] చెప్పిన దానిలా ఉందా? శుక్రవారపు మహాలక్ష్మిలా వుంది... కాదు... కాదు విటులకై ఎదురు చూసే..." ఆ తరువాత మాటలు మింగేసింది.

రామపాదం, కృష్ణా, సుందరం ఆమెని పోల్చుకున్నారు సుందరం శ్రీమతి ఆదుర్దాగా అడిగింది. "ఆమె పేరు"

"సంపూర్ణ"

అంతే బాంబు ప్రేలినట్లయింది అందరికీ. ఒకరిమొహాలు ఒకరు చూసుకోవడానికి సిగ్గుపడుతున్నారు రామపాదం ఆమెవెంట పడుతున్నాడని సంపూర్ణమీద మండిపడుతున్నది శకుంతల, కాని బయటకి చెప్పుకోలేక పోతున్నది. అదేస్థితిలో ఉన్నారు మిగతా ఇద్దరి శ్రీమతులు అవ్యక్తమైన భావన వాళ్ళల్లో సుడులు తిరుగుతున్నది. వాళ్ళబాధల్ని వ్యక్తం చేయలేకపోతున్నారు. తాను ప్రేమించిన స్త్రీ ఇతరులతో అందులో తనకన్నా ఉన్నతుడైన పురుషునితో తిరుగుతున్నదని కేవలంఈర్ష్యతో ఆమెచే పరాభవింపబడిన దాము సహాయంతో ఆమెపై నీలాపనిందలువేసి ఆ తరువాత తన బొందరపాటుకి చింతించి ఆమెమొహం చూడలేక తప్పుకున్న సుందరం ఏమీ మాట్లాలేక పోతున్నాడు. సుందరాన్ని ప్రేమించిన స్త్రీని పెండ్లి చేసుకోవలసి వస్తుందని, అటువంటి త్యాగానికి మనస్పూర్తిగా అంతవరకు ఆమె కొంగుపట్టుకొని బాధ్యతారహితంగా తిరిగిన కృష్ణ లోకానికి వెరచి పారిపోయాడు. ఇప్పుడేం మాట్లాడతాడు. ఒంటరిగా, నిస్సహాయంగా వున్న స్త్రీని వంచించడానికి సదా అలవాటుపడ్డ రామపాదం ఏ మాట్లాడగలడు. మంచా? చెడ్డా? ఇకవారి శ్రీమతుల సరేసరి. ఒకవేళ ఆమెకేసి చూపిస్తే రెండోవేలు తమకే చూపిస్తున్నదని మూగగా అన్నారు.

వాళ్ళని దూరంగాచూసిన సంపూర్ణ "రా బాబు వెళ్దాం" అని బాబు చేయిపట్టుకుని ముందుకు వెడుతున్నది. ఆరోజు దుర్మార్గుడైన దాసుకి భయపడి తనప్రియుడు నాశనమవుతాడని తెలిసికూడా జీవితానికి ఓటమిలేని అవసరమని అతడిన్ని పెండ్లిచేసుకుంది. అతడు తన జీవితాన్ని ఉద్ధరిస్తాడని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. ఆనాడు అతగాడికి భయపడింది. కాని ఈనాడు ప్రేమికులమని, ఆరాధకులమని భ్రమసి పారిపోయిన పిరికివాళ్ళకి వెరచి దూరంగా పోతున్నది. దుర్మార్గులకన్నా పిరికివాళ్ళవల్లనే చాలా ప్రమాదం. అందుకే ఆమె వెడుతున్నది తన ఆత్మాభిమానాన్ని వ్యక్తం చేయలేని ఆమె వెడుతున్నది. పుట్టుకతో వచ్చిన కట్టూ, బొట్టుల్ని ఎందుకువిడనాడాలి? ఈ పిరికివాళ్ళకోసం ఎందుకు విడనాడాలి... అవ్యక్తాలోచనలతో నడుస్తున్నది—సంపూర్ణ.

వేటకు

ఫొటో—ఎల్. ఆర్. గ్రోవర్ (రోహతక్)